

Document de ședință

A8-0059/2018

6.3.2018

RAPORT

referitoare la punerea în aplicare a celui de Al șaptelea program de acțiune
pentru mediu
(2017/2030(INI))

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Raportoare: Daciana Octavia Sârbu

CUPRINS

	Pagina
EXPUNERE DE MOTIVE - REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRIILOR	3
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	8
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	20
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	21

EXPUNERE DE MOTIVE - REZUMATUL FAPTELOR ȘI CONSTATĂRILOR

Introducere

Cel de al 7-lea Program de acțiune pentru mediu (PAM 7) stabilește obiective obligatorii în domeniul mediului pe care Uniunea Europeană și statele sale membre să le atingă până în 2020.

Prezentul raport evaluează punerea în aplicare până în prezent a PAM 7 și probabilitatea de realizare a obiectivelor programului până în 2020. Raportul oferă recomandări pentru o mai bună punere în aplicare și sugestii pentru orice PAM viitor.

Principalele constatări¹

Domeniul de aplicare al PAM 7 este relevant pentru nevoile actuale în materie de mediu. Programul are o influență moderată asupra politicilor climatice și de mediu și oferă orientări strategice atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre. De asemenea, contribuie la coerența între diferitele politici, precum și la crearea unei viziuni pe termen lung.

Progresele către realizarea obiectivelor PAM 7 sunt variabile și există o incertitudine semnificativă cu privire la atingerea obiectivelor pentru 2020. În ciuda acestei incertitudini și a limitărilor diferiților indicatori, previziunile sugerează că majoritatea obiectivelor secundare subiacente obiectivului 1 (capitalul natural) nu vor fi realizate. Sunt mult mai bune perspectivele de a obține rezultate bune la obiectivul 2 (o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor). Perspectivele pentru obiectivul 3 (riscurile la adresa sănătății și a bunăstării) sunt dificil de evaluat din cauza lipsei de date.

Deși există o coerență generală între PAM 7 și alte instrumente politice ale UE la nivel înalt, se remarcă unele excepții importante. În special, s-a constatat în mod repetat că politica agricolă comună (PAC) nu este coerentă cu PAM 7.

Se consideră că nivelul finanțării disponibile pentru acțiuni PAM 7 este insuficient, deși aceasta este mai degrabă o problemă la nivelul statelor membre decât la nivelul UE. Există dificultăți considerabile în ceea ce privește atragerea de investiții pentru politica în domeniul mediului și al climei, deși, la nivelul UE, acest fapt constituie deseori consecința administrării defectuoase a fondurilor, nu a lipsei banilor.

Multe dintre părțile interesate au considerat că PAM 7 furnizează valoare adăugată la nivelul UE, având un impact pozitiv asupra cetățenilor, a naturii și, într-o măsură mai mică, a actorilor economici.

Părțile interesate sprijină cu fermitate un PAM 8. În mod paradoxal, deși s-au prezentat

¹ Constatările se bazează pe următoarele surse:

- Environmental Indicator Report (Raport privind indicatorii de mediu - Agenția Europeană de Mediu, prima ediție, decembrie 2016);
- Environmental Implementation Review (Evaluarea punerii în aplicare a legislației privind protecția mediului - Comisia Europeană, prima ediție, februarie 2017);
- rapoarte relevante ale Curții de Conturi Europene;
- Rezultatele consultării specifice a părților interesate cu privire la punerea în aplicare a programului (Serviciul de Cercetare al Parlamentului European - EPRS, mai-septembrie 2017);
- Evaluarea punerii în aplicare la nivel european realizată de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European (DG EPRS).

numeroase sugestii privind noi obiective secundare în cadrul unui viitor PAM, părțile interesate au considerat, de asemenea, că un astfel de program ar trebui să fie mai simplu și mai orientat decât cel existent și că, monitorizarea și feedback-ul s-ar îmbunătăți dacă numărul indicatorilor și fiabilitatea acestora ar crește.

- *Obiectivul prioritar nr. 1: protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al Uniunii*

Acesta este unul dintre cele mai problematice obiective din punctul de vedere al punerii în aplicare. În ciuda tendințelor pozitive înregistrate în trecut în unele domenii, indicatorii sugerează că foarte puține obiectivele secundare pentru 2020 vor fi îndeplinite. Pierderea biodiversității și proasta implementare a Directivei privind păsările și a Directivei privind habitatele sunt în mod repetat identificate drept obstacole majore în calea realizării obiectivelor PAM. Fondurile UE nu sunt mobilizate în mod adecvat pentru sprijinirea gestionării rețelei Natura 2000, iar delimitarea siturilor marine este deosebit de problematică. Utilizarea mărilor Europei este în continuare nesustenabilă.

- *Obiectivul prioritar nr. 2: trecerea Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor*

Se constată tendințe anterioare încurajatoare în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor și economia cu emisii scăzute de dioxid de carbon deși, în cel de-al doilea caz, această situație constituie parțial rezultatul producției reduse în timpul crizei economice. Sectorul cu cea mai mică probabilitate de a-și reduce emisiile de dioxid de carbon până în 2020 este cel al transporturilor. Gestionarea deșeurilor este cea mai problematică chestiune pentru implementarea acestui obiectiv, deși tendințele observate anterior arată ușoare îmbunătățiri în domeniul reducerii și reciclării deșeurilor. UE încă nu contribuie suficient la combaterea problemei globale a risipei de alimente, iar lipsa unei definiții a deșeurilor alimentare și a unui scenariu de referință în funcție de care să se evalueze problema rămân obstacole în calea progresului. Nu este clar dacă toate obiectivele secundare se vor realiza până în 2020.

- *Obiectivul prioritar nr. 3: protejarea cetățenilor Uniunii împotriva presiunilor legate de mediu și împotriva riscurilor la adresa sănătății și a bunăstării*

Nepunerea în aplicare a legislației privind calitatea aerului în zonele urbane este deosebit de îngrijorătoare având în vedere că poluarea atmosferică rămâne principala cauză ecologică a deceselor în UE. S-au identificat unele tendințe anterioare pozitive în ceea ce privește oxizii de sulf, compușii organici volatili nemetanici, amoniacul și particulele în suspensie, deși reducerea oxizilor de azot a fost împiedicată de diferența dintre emisiile estimate și emisiile generate în condiții reale de conducere de vehiculele diesel. Nivelurile de amoniac rămân stabile, în ciuda existenței unor măsuri tehnice de reducere a acestora. Arderea combustibililor fosili în instalații de tip rezidențial și transportul sunt principalele surse de particule în suspensie. Deși este puțin probabil ca UE să își îndeplinească propriile standarde de calitate a aerului în zonele urbane până în 2020, este probabil să îndeplinească obligațiile internaționale în temeiul Protocolului de la Göteborg¹. Expunerea la zgomotul ambiental rămâne ridicată, iar realizarea obiectivului

¹ Protocolul din 1999 la Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce gradul de acidifiere, eutrofizare și nivelul de ozon troposferic (Protocolul de la Göteborg).

secundar pentru 2020 este puțin probabilă. Nu se știe dacă UE își va atinge obiectivele privind măsurarea și reducerea expunerii la substanțe chimice dăunătoare sănătății și mediului și privind asigurarea utilizării durabile a pesticidelor. S-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește calitatea apei pentru scăldat, preconizându-se îndeplinirea obiectivelor pentru 2020.

- *Obiectivul prioritar nr. 4: creșterea la maximum a beneficiilor legislației Uniunii în domeniul mediului prin îmbunătățirea punerii în aplicare a acesteia*

În cadrul Revizuirii punerii în aplicare a legislației privind protecția mediului (EIR) se realizează rapoarte de țară detaliate și se identifică problemele legate de punerea în aplicare comune mai multor state membre sau tuturor statelor membre. De asemenea, sunt descrise cauzele profunde ale problemelor comune, inclusiv coordonarea ineficientă între autoritățile din statele membre și lipsa capacității administrative, a finanțării și a coerenței politicilor. În urma revizuirii, s-au identificat unele domenii în care punerea în aplicare s-a îmbunătățit, în special cel al apei pentru scăldat și al apei potabile.

Revizuirea este un proces continuu care include colaborarea cu statele membre pentru a îmbunătăți punerea în aplicare. Aceasta este o ocazie importantă de a face progrese cu privire la chestiuni esențiale, cum ar fi calitatea aerului, poluarea sonoră, gestionarea apei, gestionarea deșeurilor și biodiversitatea. Unele părți interesate au criticat faptul că revizuirea a implicat numai Comisia și statele membre, nu și actorii ai societății civile.

- *Obiectivul prioritar nr. 5: îmbogățirea bazei de cunoștințe și date pentru politica Uniunii în domeniul mediului*

Baza de cunoștințe s-a îmbogățit în următoarele domenii: efectele schimbărilor climatice și ale dispariției speciilor asupra serviciilor ecosistemice, perturbatorii endocrini, anumite implicații ecologice și asupra sănătății ale substanțelor chimice, raportul cost-eficacitate al metodelor de adaptare la schimbările climatice și soluțiile inspirate din natură pentru dezvoltarea urbană. Rămân anumite lacune importante în ceea ce privește pragurile de mediu (punctele critice), paradigma economiei circulare, efectele combinate ale substanțelor chimice, nanomaterialele, metodele de identificare a pericolelor, impactul microplasticului și interacțiunea dintre riscurile sistemice și alți factori determinanți ai sănătății.

Multe părți interesate susțin că factorii de decizie nu utilizează cunoștințele disponibile și că acestea din urmă nu sunt transferate către actorii responsabili de punerea în aplicare. Printre domeniile afectate se numără: consumul de alimente și deșeurile alimentare, perturbatorii endocrini, bioenergia, PAC, obiectivele climatice și în materie de energie, planificarea și proiectarea urbană și impactul modelelor de consum. Lipsa de voință politică împiedică uneori integrarea cunoștințelor în politici, deși barierele în materie de reglementare și lipsa de resurse sunt, de asemenea, factori relevanți.

Mai mulți indicatori utilizați pentru urmărirea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor PAM se confruntă cu limite și împiedică o analiză completă a situației. Pentru îmbunătățirea monitorizării și a punerii în aplicare, în cadrul oricărui viitor PAM ar trebui să existe un număr mai mare de indicatori mai fiabili.

- *Obiectivul prioritar nr. 6: asigurarea de investiții pentru politica în domeniul mediului și al climei și abordarea externalităților de mediu*

Prin intermediul unei serii de rapoarte speciale, Curtea de Conturi Europeană a identificat mai multe probleme cu privire la punerea în aplicare a acestui obiectiv. Finanțarea UE nu a atins rezultatele dorite în următoarele domenii: asigurarea integrității pieței ETS, promovarea durabilității activităților de acvacultură și agricultură din punctul de vedere al mediului, îmbunătățirea tratării apelor urbane reziduale, promovarea căilor navigabile și a transportului feroviar de marfă și sprijinirea rețelei Natura 2000. Nu s-a putut realiza o evaluare a ecocondiționalității în cadrul PAC și a beneficiilor care decurg din investițiile în biodiversitate. În unele cazuri, punerea în aplicare a obiectivelor 1 și 2 este subminată mai degrabă de o proastă administrare a fondurilor, decât de lipsa acestora. Pe de altă parte, îmbunătățirea calității apei potabile (obiectivul 2) s-a datorat unor investiții solide ale fondurilor UE dar, din cauza lipsei de finanțare nu s-au putut înregistra mai multe progrese.

- *Obiectivul prioritar nr. 7: îmbunătățirea integrării considerentelor legate de mediu și a coerenței politicilor*

Deși se remarcă o coerență generală între alte politici și PAM, există unele excepții notabile. PAC reprezintă o adevărată provocare. Agricultură intensivă, încurajată de PAC, nu a redus presiunile asupra capitalului natural. Mai degrabă, aceasta a crescut sarcina chimică asupra sănătății și a mediului și a condus la epuizarea resurselor de care depinde agricultura, obstrucționând totodată punerea în aplicare a Directivei privind păsările, a Directivei privind habitatele și a Strategiei UE în domeniul biodiversității. Se consideră că inițiativele de ecologizare nu au generat suficiente beneficii.

În trecut, politica de coeziune a sprijinit proiecte de infrastructură care au fost dăunătoare pentru mediu, însă situația începe să se schimbe datorită unor progrese recente. Politica comună în domeniul pescuitului (PCP), anterior considerată incoerentă cu obiectivele PAM, a fost îmbunătățită, dar, pentru a-și atinge potențialul, va trebui să fie mai bine pusă în aplicare. S-a constatat că TEN-T constituie o provocare în ceea ce privește obiectivul 2 (utilizarea eficientă a resurselor și schimbările climatice).

Mai multe state membre nu au ratificat acordurile internaționale care sunt legate de obiectivele PAM, ceea ce implică o anumită lipsă de coerență cu politicile naționale. Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) sunt considerate în principal un aspect extern, însă implicațiile acestora asupra politicii interne ar trebui recunoscute în cercuri mai largi pentru a îmbunătăți coerența între PAM și obligațiile internaționale ale UE. Comisia Europeană a luat o serie de măsuri pozitive în acest sens.

- *Obiectivul prioritar nr. 8: ameliorarea sustenabilității orașelor din Uniune*

Evaluarea performanței și a punerii în aplicare a PAM din punctul de vedere al acestui obiectiv este foarte dificilă, având în vedere marea varietate a orașelor din UE și lipsa unor obiective specifice în acest domeniu. Cu toate acestea, o analiză limitată sugerează că politicile orașelor din UE sunt, în general, în concordanță cu PAM. Au fost raportate progrese variabile în ceea ce privește eficiența energetică, transportul și mobilitatea sustenabile, planificarea și proiectarea urbană sustenabile, biodiversitatea urbană și clădirile durabile.

- *Obiectivul prioritar nr. 9: creșterea eficacității Uniunii în abordarea provocărilor în materie de mediu și de climă la nivel internațional*

Nu există tendințe clare cu privire la eficacitatea PAM 7 în acest domeniu, iar progresele

înregistrate în punerea în aplicare a unor inițiative specifice par să fie variabile. UE a promovat la nivel internațional schemele de comercializare a certificatelor de emisii, dar nu a avut un așa mare succes în asigurarea unei creșteri economice în limitele capacității planetei. Se pare că s-au înregistrat puține progrese în ceea ce privește soluționarea problemei legate de cererea UE de produse alimentare și nealimentare și de impactul pe care aceasta îl are asupra mediului la nivel internațional.

Concluzii și recomandări

Raportoarea este de părere că PAM 7 oferă orientări strategice importante atât pentru UE, cât și pentru statele membre. Programul promovează o agendă care are un efect pozitiv asupra cetățenilor și mediului și crește gradul de responsabilitate. Cu toate acestea, există câteva domenii esențiale în care punerea în aplicare deficitară a PAM contribuie la degradarea mediului și reprezintă o amenințare directă la adresa sănătății cetățenilor. Printre ele se numără: utilizarea nesustenabilă a terenurilor și pescuitul nesustenabil, pierderea biodiversității, calitatea aerului, zgomotul ambiental, gestionarea deșeurilor și expunerea la substanțe chimice. Trebuie să se adopte de urgență măsuri pentru punerea în aplicare a legislației sau pentru elaborarea unor politici adecvate în aceste domenii. Pentru progrese și mai mari către atingerea tuturor obiectivelor, ar trebui să se acorde o atenție deosebită următoarelor trei teme principale: cunoștințele deficitare, coerența politicilor și finanțarea.

Raportoarea sprijină adoptarea unui al 8-lea PAM, dar susține că prioritatea imediată ar trebui să fie aplicarea legislației existente și sprijinirea politicilor în domeniile descrise mai sus. Un viitor PAM ar trebui să se concentreze pe aspecte esențiale pentru protecția mediului și a sănătății umane, nu să adauge, în cadrul unui program deja ambițios, o gamă largă de obiective și obiective secundare noi. Raportoarea consideră că cetățenii, natura și actorii economici ar avea mai mult de câștigat dacă PAM ar fi mai simplu și mai orientat și că o astfel de abordare s-ar răsfrânge în bine, de asemenea, asupra monitorizării și feedbackului. Îmbunătățirea coerenței cu actualele instrumente de politică ale UE este esențială.

Raportoarea le mulțumește instituțiilor UE care au sprijinit elaborarea prezentului proiect de raport prin diverse studii, precum și părților interesate externe și statelor membre care au adus contribuții extinse prin intermediul sondajelor de consultare a părților interesate.

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la punerea în aplicare a celui de Al șaptelea program de acțiune pentru mediu (2017/2030(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre”¹ („PAM 7”),
- având în vedere articolele 191 și 192 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitoare la conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului și a sănătății persoanelor,
- având în vedere Acordul de la Paris, Decizia 1/CP.21 și cea de a 21-a Conferință a părților (COP 21) la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a avut loc la Paris în perioada 30 noiembrie-11 decembrie 2015,
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD) și natura lor interconectată și integrată,
- având în vedere raportul din decembrie 2016 al Agenției Europene de Mediu intitulat „Raportul privind indicatorii de mediu 2016 – În sprijinul monitorizării celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu”,
- având în vedere raportul din noiembrie 2017 al Agenției Europene de Mediu, intitulat „Raportul privind indicatorii de mediu 2017 – În sprijinul monitorizării celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 februarie 2017, intitulată „Evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu ale UE: provocări comune și modalități de unire a eforturilor pentru obținerea de rezultate mai bune” (COM(2017)0063) și cele 28 de rapoarte de țară care o însoțesc,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 mai 2016 intitulată „Realizarea beneficiilor politicilor de mediu ale UE prin intermediul unei evaluări periodice a punerii lor în aplicare” (COM(2016)0316),
- având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu ale UE (EIR)²,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la utilizarea eficientă a resurselor: spre o economie circulară³,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2016 referitoare la evaluarea la jumătatea

¹ JO L 354, 28.12.2013, p. 171.

² Texte adoptate, P8_TA(2017)0450.

³ JO C 265, 11.8.2017, p. 65.

perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie²,
 - având în vedere Recomandarea Parlamentului European din 4 aprilie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor³,
 - având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu, intitulat „SOER 2015 – Mediul european – starea și perspectiva 2015”,
 - având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu din 19 mai 2015, intitulat „Starea naturii în UE”,
 - având în vedere studiul din noiembrie 2017 de evaluare a punerii în aplicare la nivel european privind „Evaluarea la jumătatea perioadei a punerii în aplicare a celui de-al 7-lea Program de acțiune pentru mediu (2014-2020)”, realizat de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European, inclusiv anexa la studiu,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 referitoare la revizuirea celui de-al șaselea program de acțiune pentru mediu și la stabilirea priorităților pentru cel de-al șaptelea program de acțiune pentru mediu - Un mediu mai bun pentru o viață mai bună⁴,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil - Acțiunea europeană pentru durabilitate” (COM(2016)0739),
 - având în vedere Convenția privind diversitatea biologică (CDB),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011, intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere energetic” (COM(2011)0571),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 noiembrie 2017, intitulată „Viitorul sectorului agricol și al agriculturii” (COM(2017)0713),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0059/2018),
- A. întrucât PAM 7 stabilește obiective obligatorii din punct de vedere juridic în domeniul mediului și al schimbărilor climatice, care să fie atinse până în 2020; întrucât PAM 7

¹ JO C 35, 31.1.2018, p. 2.

² Texte adoptate, P8_TA(2017)0441.

³ Texte adoptate, P8_TA(2017)0100.

⁴ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 115.

stabilește, de asemenea, o viziune pe termen lung pentru 2050;

- B. întrucât PAM 7 nu conține o clauză de revizuire la jumătatea perioadei; întrucât raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară privind punerea în aplicare a PAM 7 este o ocazie de a evalua progresele înregistrate de acest program și de a face recomandări bazate pe date concrete pentru punerea în aplicare în continuare a PAM actual și pentru orice viitor PAM; întrucât acest raport ar trebui să facă mai mult decât să expună din nou probleme bine cunoscute și să se concentreze asupra propunerii de soluții pentru atingerea obiectivelor stabilite în PAM 7;
- C. întrucât Comisia lucrează la un raport de evaluare în care accentul se va pune pe structura și rolul strategic jucat de PAM 7; întrucât acest raport urmărește, în special, să verifice dacă cadrul convenit ne ajută să realizăm într-un mod inteligent cele nouă obiective prioritare;
- D. întrucât UE dispune de o legislație de mediu solidă, însă punerea sa în aplicare slabă și ineficace este o problemă de lungă durată; întrucât aceste lacune în punerea în aplicare amenință dezvoltarea durabilă, au consecințe transfrontaliere nefaste asupra mediului și a sănătății umane și atrag după sine costuri socioeconomice importante; întrucât, mai mult decât atât, lacunele în materie de punere în aplicare afectează credibilitatea UE;
- E. întrucât progresele în direcția îndeplinirii obiectivelor pentru 2020 au fost, până în prezent, variabile: este puțin probabilă îndeplinirea obiectivului 1 (protejarea capitalului natural), dar este probabilă îndeplinirea unora dintre obiective secundare din cadrul obiectivului 2 (o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor); nu este clar dacă obiectivul 3 (reducerea presiunilor legate de mediu și a riscurilor la adresa sănătății oamenilor) va fi îndeplinit;
- F. întrucât nepunerea în aplicare în continuare a legislației și neintegrarea cunoștințelor specializate în elaborarea politicilor în domenii precum calitatea aerului, zgomotul ambiental și expunerea la substanțe chimice reprezintă amenințări grave la adresa sănătății și reduc calitatea și durata vieții cetățenilor UE;
- G. întrucât cele mai recente date publicate de Agenția Europeană de Mediu confirmă tendințele generale descrise mai sus pentru fiecare obiectiv tematic, dar, de asemenea, raportează o încetinire a progreselor în anumite domenii; întrucât, în anumite cazuri, cum ar fi emisiile de gaze cu efect de seră și eficiența energetică, perspectivele de atingere a obiectivelor secundare rămân neschimbate de aceste noi tendințe;
- H. întrucât încă nu este clar dacă obiectivul privind emisiile de amoniac va fi îndeplinit și este puțin probabil ca obiectivul privind acapararea terenurilor să fie îndeplinit;
- I. întrucât există incertitudini considerabile în ceea ce privește punerea în aplicare din cauza lipsei de indicatori și a limitărilor indicatorilor existenți; întrucât cunoștințele lacunare fac situația să stagneze pe trei niveluri: înțelegerea riscurilor, elaborarea unor politici adecvate pentru gestionarea și reducerea riscurilor și monitorizarea eficacității politicilor;
- J. întrucât deseori există cunoștințe, dar ele nu sunt utilizate în procesul de elaborare a politicilor sau nu se transferă către părțile responsabile de punerea în aplicare; întrucât

această problemă este cauzată deseori de lipsa voinței politice și de interese concurente care nu sunt percepute ca fiind în concordanță cu PAM sau cu obiectivele politicii de mediu, în general; întrucât creșterea economică continuă depinde, de asemenea, de un mediu curat;

- K. întrucât trebuie să se îmbunătățească sinergia între instrumentele de politică ale Uniunii la nivel înalt și PAM pentru realizarea obiectivelor programului;
- L. întrucât, la anumite niveluri, nu există fonduri suficiente pentru punerea corectă în aplicare a PAM 7; întrucât, uneori, finanțarea la nivelul UE nu a reușit să genereze rezultatele scontate și, în mai multe cazuri, acest lucru a avut la bază administrarea defectuoasă a fondurilor, nu lipsa acestora;
- M. întrucât domeniul de aplicare a PAM 7 este relevant pentru nevoile actuale în domeniul politicii de mediu, deși multe dintre părțile interesate recomandă adăugarea unor noi obiective secundare pentru a crește relevanța programului în viitor;
- N. întrucât, de asemenea, părțile interesate își exprimă preferința pentru un PAM mai puțin complex și mai orientat;
- O. întrucât există un sprijin general pentru un al 8-lea PAM,

Principalele concluzii

1. consideră că PAM 7 are valoare adăugată și o influență pozitivă asupra politicilor de mediu la nivelul UE și al statelor membre, aducând beneficii pentru cetățeni, natură și actorii economici;
2. reiterează faptul că PAM 7 are o viziune clară pe termen lung pentru 2050, pentru a asigura un mediu stabil pentru investițiile durabile și creșterea economică, în limitele ecologice ale planetei;
3. salută tendințele anterioare pozitive în ceea ce privește numeroase obiective secundare ale PAM 7 și perspectivele încurajatoare în legătură cu unele dintre obiectivele pentru 2020;
4. cu toate acestea, subliniază că încă mai există loc de mai bine și solicită Comisiei și autorităților competente din statele membre să dea dovadă de mai multă voință politică, la cel mai înalt nivel, pentru punerea în aplicare a PAM 7;
5. regretă că cel mai probabil obiectivul prioritar de a proteja, conserva și consolida capitalul natural al Uniunii nu va fi îndeplinit; mai mult, constată cu îngrijorare că obiectivele Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020 și ale Convenției privind diversitatea biologică nu vor fi îndeplinite fără eforturi suplimentare, substanțiale și imediate;
6. constată că s-au înregistrat unele progrese în anumite domenii pentru obiectivul prioritar 2, în special în ceea ce privește obiectivele privind clima și energia, cu toate acestea, remarcă că trebuie depuse mai multe eforturi pe partea de eficiență a resurselor;

reiterează potențialul Directivei privind proiectarea ecologică¹ și al Regulamentului privind eticheta ecologică² de a îmbunătăți performanța de mediu și utilizarea eficientă a resurselor aferente produselor pe parcursul întregului lor ciclu lor de viață, abordând, printre altele, durabilitatea, reparabilitatea, potențialul de reutilizare și reciclare, conținutul reciclat și durata de viață ale produselor;

7. regretă faptul că obiectivul secundar privind obținerea unei bune stări calitative a corpurilor de apă de suprafață nu va fi atins până în 2020 din cauza presiunii exercitate de poluare, de intervențiile asupra morfologiei cursurilor de apă și de supraexploatarea din cauza devierilor importante în scop hidroelectric;
8. subliniază că obiectivele PAM 7 sunt obiective minime și că sunt necesare eforturi suplimentare considerabile în vederea atingerii obiectivelor stabilite prin Acordul de la Paris și a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD);
9. reamintește faptul că UE și toate statele sale membre sunt semnatare ale Acordului de la Paris și, prin urmare, s-au angajat să îndeplinească obiectivele acestuia și au prevăzut o contribuție stabilită la nivel național, care presupune reducerea cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii în Uniune până în 2030; subliniază necesitatea integrării pe deplin a obiectivului pentru 2030 și a obiectivului pe termen lung privind un nivel net de emisii egal cu zero în toate politicile și programele de finanțare ale Uniunii; solicită Comisiei să evalueze constant obiectivele cadrului privind clima și energia, în contextul dialogului de facilitare din 2018 și al evaluării la nivel global la fiecare cinci ani, precum și să pregătească o strategie pentru UE privind emisiile zero la jumătatea secolului, oferind o cale eficientă din punctul de vedere al costurilor către atingerea obiectivului privind un nivel net de emisii egal cu zero, adoptat în cadrul Acordului de la Paris;
10. constată că există o mare incertitudine în ceea ce privește progresul către atingerea obiectivelor privind sănătatea și bunăstarea oamenilor; subliniază că lacunele în materie de cunoștințe și indicatorii limitați împiedică elaborarea și monitorizarea politicilor;
11. salută inițiativele existente care contribuie la reducerea lacunelor în materie de cunoștințe, printre care: modelul „forță motrice - presiune - stare - expunere - efecte - acțiune” (DPSEEA) pentru înțelegerea factorilor determinanți care perturbă serviciile ecosistemice; modelul de „biomonitorizare umană” (HBM) pentru estimarea expunerii populațiilor umane la contaminanți și a posibilelor efecte ale acestora asupra sănătății; și „platforma de informații pentru monitorizarea chimică” (IPChem);
12. este preocupat de faptul că nu întotdeauna cunoștințele specializate și consensul științific sunt luate în considerare în mod adecvat în procesul de elaborare a politicilor și nu întotdeauna sunt transferate către părțile responsabile de punerea în aplicare; subliniază bioenergia, uleiul de palmier, produsele fitosanitare, perturbatorii endocrini, producția și consumul de alimente, OMG-urile, planificarea și proiectarea urbană,

¹ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

² Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1)

poluarea atmosferică și fonică și deșeurile alimentare urbane ca exemple de domenii în care dovezile științifice privind riscurile pentru sănătatea umană și mediu au fost puse pe planul doi în dezbaterile publice și politice; consideră că cunoștințele științifice generale, precum și aderarea la principiul precauției în absența unor date științifice suficiente, ar trebui să ghideze procesul de luare a unor decizii politice responsabile; reamintește importanța consultanței științifice din partea agențiilor Uniunii Europene în acest context; subliniază că printre alte principii călăuzitoare în legislația și politica UE în domeniul mediului se numără principiul „poluatorul plătește”, măsurile de prevenire, principiul precauției și tratarea la sursă a daunelor aduse mediului;

13. condamnă nerespectarea de către Comisie a termenelor limită stabilite prin lege pentru elaborarea unor criterii armonizate bazate pe riscuri pentru identificarea perturbatorilor endocrini și revizuirea Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ¹ („Regulamentul privind produsele cosmetice”) cu privire la perturbatorii endocrini; solicită Comisiei să revizuiască imediat Regulamentul privind produsele cosmetice în ceea ce privește perturbatorii endocrini, fără întârzieri suplimentare; regretă că neînregistrarea unor progrese suficiente în privința perturbatorilor endocrini îi pune pe cetățeni în fața unor riscuri de sănătate și împiedică realizarea obiectivului prioritar nr. 3 din cel de Al 7-lea PAM;
14. regretă lipsa progreselor în dezvoltarea unei strategii a Uniunii pentru un mediu netoxic, promovarea ciclurilor de materiale netoxice și reducerea expunerii la substanțe periculoase, inclusiv la substanțele chimice din produse; subliniază că este nevoie de mai multe eforturi pentru ca, până în 2020, toate substanțele relevante care stârnesc motive de îngrijorare deosebită, inclusiv substanțele cu proprietăți de perturbare a sistemului endocrin, să fie incluse pe lista REACH a substanțelor candidate, așa cum se prevede în cel de Al 7-lea PAM; invită Comisia și statele membre să aibă grijă să ia în calcul cu adevărat efectele combinate ale produselor chimice în întreaga legislație în materie a Uniunii cât mai curând posibil, cu un accent deosebit pe riscurile pentru copii generate de expunerea la substanțe periculoase; salută strategia Comisiei în domeniul maselor plastice și solicită implementarea promptă a acesteia; reiterează, în acest context, că promovarea ciclurilor de materiale netoxice este esențială pentru dezvoltarea sănătoasă a unei piețe funcționale a materiilor prime secundare;
15. subliniază că lipsa integrării preocupărilor legate de mediu în alte domenii de politică este una dintre cauzele profunde ale lacunelor în punerea în aplicare a politicii și legislației din domeniul mediului; consideră că sinergiile între alte instrumente de politică ale UE la nivel înalt (cum ar fi politica agricolă comună (PAC), politica comună în domeniul pescuitului (PCP), fondurile structurale și politica de coeziune) și o mai bună coerență între prioritățile politice la nivel înalt rămâne fundamentală pentru atingerea obiectivelor PAM 7; solicită Comisiei și Consiliului, în toate configurațiile lor, să îmbunătățească coordonarea politicilor și integrarea obiectivelor PAM 7; subliniază, de asemenea, necesitatea de a integra toate aspectele nerezolvate ale PAM 7 în instrumente la nivel înalt, inclusiv semestrul european;
16. subliniază faptul că eventuala creare de noi mecanisme financiare pentru conservarea biodiversității în vederea realizării obiectivelor pentru 2020 este limitată din cauza fazei

¹ Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

în care se află cadrul financiar multianual (CFM) actual; în acest sens, solicită utilizarea la maximum a mijloacelor din actualul CFM, inclusiv a programului LIFE, a PAC și a fondurilor structurale, și solicită să se includă noi mecanisme financiare pentru conservarea biodiversității în următorul CFM;

17. salută îmbunătățirile aduse politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) și politicii de coeziune, a căror coerență cu PAM 7 a crescut; regretă, cu toate acestea, că, în ciuda îmbunătățirii cadrului de reglementare, PCP continuă să fie pusă în aplicare în mod deficitar; reamintește importanța unor stocuri de pește sănătoase;
18. recunoaște că deși a integrat treptat preocupări de mediu, PAC pune încă probleme pentru atingerea obiectivelor PAM, în special în ceea ce privește producția cu un consum intensiv de resurse și biodiversitatea; reamintește că PAC are sarcina dificilă de a preveni degradarea solului provocată de practicile agricole inadecvate (precum biocombustibilii nesustenabili), intensificarea nesustenabilă a agriculturii și abandonarea terenurilor oferind, în același timp, o calitate superioară și cantități mai mari de materii prime alimentare și agricole pentru populația mondială în continuă creștere; subliniază că inițiativa suplimentare și sprijinul pentru metode agricole durabile din punct de vedere ecologic, inclusiv rotația culturilor și plantele fixatoare de azot, sunt esențiale și trebuie să ia în considerare agricultura și fermierii, ca parte a soluției;
19. subliniază că protejarea și întărirea securității alimentare pe termen lung prin prevenirea daunelor asupra mediului și trecerea la un sistem alimentar sustenabil care să le ofere consumatorilor alimente la prețuri rezonabile ar trebui să reprezinte priorități esențiale ale reformei PAC; subliniază că aceste obiective pot fi realizate numai prin gestionarea durabilă a resurselor naturale și intervenții politice care să asigure protecția ecosistemelor;
20. reamintește că, în contextul schimbărilor climatice și al creșterii populației mondiale, cererea tot mai mare de alimente bogate în proteine animale exercită presiuni de mediu semnificative asupra terenurilor agricole și a ecosistemelor din ce în ce mai fragile; subliniază totodată că există o legătură din ce în ce mai pronunțată între alimentația excesiv de bogată în grăsimi animale și povara bolilor netransmisibile;
21. reamintește angajamentul asumat în 2016 de Comisie de a integra ODD-urile în politicile și inițiativa UE; recunoaște că acest angajament nu conține o strategie clară și propuneri concrete pentru niște structuri instituționale și un cadru de guvernare care să asigure integrarea ODD-urilor în politicile și propunerile legislative ale UE, precum și în etapele de punere în aplicare și asigurare a respectării acestora; consideră că este important ca UE să se angajeze întru totul, ca un adevărat deschizător de drumuri, să atingă obiectivele Agendei 2030 și obiectivele de dezvoltare durabilă; mai subliniază că PAM 7 este un instrument cheie pentru implementarea ODD-urilor;
22. remarcă calitatea superioară a apei potabile în UE; speră ca revizuirea Directivei 98/83/CE („Directiva privind apa potabilă”)¹ să-i aducă acestui cadru juridic actualizările necesare; încurajează Comisia și statele membre ca, în cadrul PAM, să

¹ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

integreze mai bine obiectivele Uniunii în domeniul apei în alte politici sectoriale sub egida PAM, mai ales PAC;

23. apreciază progresele înregistrate de unele proiecte finanțate de UE, dar regretă pierderea unor oportunități de a obține rezultate mai bune, fapt evidențiat de Curtea de Conturi Europeană (CCE); subliniază că CFM post-2020 trebuie reorientat spre dezvoltarea durabilă și integrarea politicii de mediu în toate mecanismele de finanțare și liniile bugetare; subliniază necesitatea de a intensifica investițiile ecologice, inovarea și creșterea durabilă prin utilizarea de noi instrumente de finanțare, atât publice, cât și private și abordări diferite față de actuala politică de investiții, cum ar fi eliminarea treptată a subvențiilor dăunătoare mediului pentru a înfăptui viziunea pe termen lung a PAM 7; consideră că tuturor fondurilor structurale și de investiții ale UE ar trebui să li se aplice criteriile de sustenabilitate și obiective de performanță clar definite; pledează pentru o utilizare mai eficientă și mai țintită a actualului CFM și a fondurilor din cadrul politicii de coeziune și de dezvoltare regională și pentru tratarea în regim de urgență a problemelor semnalate de CCE menționate mai sus; invită Comisia și statele membre să sprijine în continuare și, eventual, să mărească resursele bugetare ale UE alocate pentru acțiunile legate de mediu și de schimbările climatice;
24. regretă persistența unor curențe grave în colectarea și tratarea apelor urbane reziduale în diferite regiuni ale Europei; subliniază potențialul tratării și reutilizării apelor uzate pentru a ușura situațiile de stres hidric, a reduce captările directe de apă, a produce biogaz și a garanta o mai bună gestionare a resurselor de apă, în special prin irigare pentru agricultură; așteaptă cu interes propunerea legislativă privind reutilizarea apelor uzate, care va fi prezentată de Comisie la începutul anului 2018;
25. semnalează că, deși cele mai mari amenințări ecologice la adresa sănătății se observă cel mai clar în zonele urbane, ele afectează și zonele periferice și aglomerările suburbane și că până în 2020 se estimează că 80% din populație va trăi în zone urbane și suburbane; subliniază faptul că emisiile de poluanți atmosferici, combinate cu planificarea și infrastructura inadecvate, pot avea consecințe dramatice economice, sociale, ecologice și de sănătate publică; constată că poluarea atmosferică provoacă deja peste 400 000 de decese premature în UE¹ și că costurile sanitare externe se situează între 330 și 940 de miliarde EUR;
26. subliniază că în UE cel puțin 10 000 de decese premature sunt cauzate de boli legate de zgomot și că în 2012 aproape o pătrime din populația Uniunii a fost expusă la niveluri de zgomot peste limitele admise; invită statele membre să abordeze cu prioritate monitorizarea nivelurilor de zgomot, în concordanță cu Directiva 2002/49/CE², pentru a asigura respectarea valorilor limită aplicabile pentru spații închise și deschise;
27. atestă progresele înregistrate în reducerea anumitor poluanți atmosferici, în special în zonele urbane, dar regretă problemele persistente de calitate a aerului, la care contribuie în mod semnificativ emisiile din transportul rutier și agricultura; ia act de pachetul privind „mobilitate curată”, prezentat de Comisie în noiembrie 2017, și de Strategia europeană pentru o mobilitate cu emisii reduse, prezentată în 2016, care deschid calea

¹ Raportul AEM nr. 13/2017 din 11.10.2017 privind „calitatea apei în Europa în 2017”.

² Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental (JO L 189, 18.7.2002, p. 12).

către o mobilitate cu emisii reduse pe teritoriul Uniunii;

28. salută progresele realizate în ceea ce privește pachetul legislativ privind economia circulară; îndeamnă toate părțile să depună eforturi pentru a ajunge la un acord cu obiective ambițioase;

Recomandări

29. invită statele membre să își evalueze progresele realizate în vederea atingerii obiectivelor PAM 7 și să își reorienteze acțiunile, dacă este cazul; îndeamnă statele membre să pună la dispoziția publicului rezultatele obținute;
30. invită Comisia să se asigure că orice propuneri legislative noi pun pe deplin în aplicare obiectivele și măsurile din cadrul PAM7;
31. invită Comisia să asigure participarea activă a organizațiilor societății civile la evaluarea privind punerea în aplicare a legislației UE în materie de mediu;
32. solicită instituțiilor și agențiilor competente ale UE să acorde prioritate cercetării și să completeze lacunele în materie de cunoștințe în următoarele domenii: pragurile de mediu (punctele critice), paradigma economiei circulare, efectele combinate ale substanțelor chimice, nanomaterialele, metodele de identificare a pericolelor, impactul microplasticului, interacțiunea dintre riscurile sistemice și alți factori determinanți ai sănătății, solul și utilizarea terenurilor și speciile alogene invazive;
33. salută evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu (EIR) ca pe un instrument pozitiv pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a legislației și politicii UE în domeniul mediului, care poate contribui la monitorizarea implementării PAM 7, cum a subliniat deja în Rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la revizuirea legislației privind protecția mediului¹; consideră că în EIR ar trebui să se implice total toate părțile interesate relevante, inclusiv societatea civilă, și că EIR trebuie să acopere întregul domeniu al obiectivelor tematice prioritare ale PAM;
34. cere UE și statelor membre să renunțe rapid și definitiv la subvențiile dăunătoare mediului;
35. solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice și să își coordoneze eforturile pentru promovarea elaborării și validării unor metode alternative la testarea pe animale, astfel încât acestea să contribuie la realizarea obiectivului prioritar nr. 5 al PAM 7;
36. îndeamnă Comisia și statele membre să depună mai multe eforturi pentru a îmbunătăți bazele cognitive și științifice ale politicilor de mediu ale UE prin creșterea accesibilității datelor pentru cetățeni și promovând implicarea publică în cercetarea științifică;
37. solicită instituțiilor UE, precum și guvernelor naționale și regionale, acolo unde este cazul, să utilizeze pe deplin cunoștințele de specialitate disponibile cu privire la riscurile la adresa mediului și a sănătății umane atunci când formulează și monitorizează politicile;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0450.

38. se pronunță în favoarea unui sistem mai bun de autorizare a pesticidelor în UE, bazat pe studii științifice evaluate inter pares și pe transparență totală în legătură cu nivelul de expunere pentru oameni și mediu și riscurile de sănătate; pledează pentru standarde mai riguroase de monitorizare a pesticidelor și a obiectivelor de reducere a utilizării lor; ia la cunoștință Comunicarea Comisiei din 12 decembrie 2017 privind inițiativa cetățenească europeană „Interzicerea glifosatului și protecția oamenilor și a mediului împotriva pesticidelor toxice” (C(2017) 8414);
39. invită Comisia să fac tot posibilul pentru a identifica până în 2020 acțiunile pe termen lung necesare în vederea atingerii obiectivului unui mediu netoxic;
40. solicită Agenției Europene de Mediu să crească numărul indicatorilor utilizați pentru monitorizarea progreselor și să îmbunătățească totodată calitatea acestora;
41. solicită ca punerea în aplicare să figureze ca punct recurent printre prioritățile și programele trioului de președinții, să fie discutată în cadrul Consiliului Mediu cel puțin o dată pe an, eventual prin intermediul unei reuniuni a Consiliului destinate punerii în aplicare, și să fie completată de un alt forum în care să fie implicate și Parlamentul European și Comitetul Regiunilor; solicită organizarea unor reuniuni comune ale Consiliului pentru a aborda punerea în aplicare a aspectelor intersectoriale orizontale, provocările comune și chestiunile emergente cu posibile repercusiuni transfrontaliere;
42. cere să se accelereze fără întârziere implementarea deplină a Strategiei UE în domeniul biodiversității;
43. solicită ca proiectele de infrastructură, în special cele legate de TEN-T, să ia în considerare pe deplin impactul asupra mediului la nivel regional și de proiect; ia act de faptul că, de asemenea, este relevantă coerența între diferitele politici de mediu; subliniază importanța luării în considerare a mediului și a biodiversității în proiectele de infrastructură pentru producția hidroenergiei și a energiei marine din surse regenerabile;
44. invită statele membre să depună mai multe eforturi pentru a proteja integritatea și utilizarea rezervelor de apă dulce având în vedere incertitudinea în ce privește posibilitatea de a realiza obiectivul secundar inclus, în acest sens, în PAM 7; invită statele membre să remedieze în mod prioritar starea dezastruoasă a apelor de suprafață deoarece este puțin probabil ca obiectivele în acest domeniu să fie atinse până în 2020; invită autoritățile competente din statele membre să abordeze presiunile la care sunt supuse corpurile de apă, eliminând de la origine sursele de poluare a apelor, stabilind zonele interzise pentru devieri legate de hidroenergie și asigurând menținerea fluxurilor ecologice de-a lungul râurilor; invită Comisia să nu întârzie cu evaluarea respectării celui de-al doilea ciclu al planurilor privind gestionarea bazinelor hidrografice adoptate de statele membre în temeiul Directivei-cadru privind apa;
45. îndeamnă la continuarea reformei PAC pentru a alinia producția sustenabilă de alimente cu țintele politicii de mediu, inclusiv în domeniul biodiversității, garantând securitatea alimentară în prezent și în viitor; subliniază necesitatea unei politici agricole inteligente, angajată ferm să furnizeze bunuri publice și servicii ecosistemice legate de sol, apă, biodiversitate, calitatea aerului, acțiunile climatice și realizarea de amenajări peisagistice; pledează pentru o politică integrată cu o abordare mai orientată, mai ambițioasă și cu toate acestea flexibilă, în care sprijinul pentru sectorul agricol să fie

cuplat atât cu securitatea alimentară, cât și cu rezultate concrete în protecția mediului; invită statele membre să recunoască agrosilvicultura ca zonă de interes ecologic în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013¹; invită Comisia să se asigure că practicile agricole ecologice beneficiază de sprijin corespunzător în cadrul oricărei revizuirii viitoare a PAC;

46. invită statele membre și Comisia să intensifice adoptarea de soluții la provocările legate de mediu, în special în cazul în care există soluții tehnice, dar care nu sunt încă utilizate în totalitate, cum ar fi reducerea amoniacului în agricultură;
47. invită Comisia să îmbunătățească în mod semnificativ volumul, utilizarea și gestionarea fondurilor UE pentru îndeplinirea obiectivelor PAM; solicită o mai bună monitorizare, transparență și responsabilitate; solicită integrarea aspectelor legate de climă și a altor probleme de mediu în bugetul UE;
48. solicită Comisiei să elaboreze, fără întârziere, o strategie-cadru cuprinzătoare și globală privind punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă în UE, care să abordeze toate domeniile de politici și să includă un mecanism de revizuire pentru a evalua progresele înregistrate în punerea în aplicare; solicită Comisiei să stabilească o verificare a ODD-urilor în cadrul tuturor noilor politici și acte legislative și să asigure o coerență deplină a politicilor în ceea ce privește punerea în aplicare a ODD-urilor;
49. invită Comisia să garanteze aplicarea legislației UE în vigoare și să asigure respectarea deplină de către statele membre a obiectivelor PAM 7 prin utilizarea tuturor instrumentelor de care dispune, de exemplu prin procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
50. salută rapoartele speciale existente și auditurile performanței realizate de CCE și invită CCE să analizeze și alte domenii relevante pentru PAM care nu au fost incluse în programul de lucru până în prezent;
51. invită Comisia și autorităților competente din statele membre să ofere îndrumări adecvate, astfel încât fondurile UE să fie mai accesibile, inclusiv pentru proiectele locale, mai ales în ceea ce privește infrastructura verde, biodiversitatea, precum și Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele;
52. invită statele membre să asigure punerea în aplicare pe deplin a legislației privind calitatea aerului; invită autoritățile regionale să furnizeze un cadru de sprijin, în special în ceea ce privește planificarea urbană și elaborarea politicilor la nivel local, pentru a îmbunătăți statisticile medicale în toate zonele, în special în zonele cel mai grav afectate;
53. solicită autorităților naționale și regionale competente să adopte planuri care să conțină măsuri credibile pentru a pune capăt problemei depășirii valorilor limită anuale și zilnice prevăzute de legislația UE cu privire la particulele fine și ultrafine în suspensie în aglomerările unde calitatea aerului este slabă; subliniază că acest lucru este esențial

¹ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

pentru a realiza obiectivele prioritare nr. 2, 3 și 8 ale PAM 7;

54. propune următoarele măsuri pentru îmbunătățirea calității aerului în zonele urbane: stabilirea de zone cu un nivel scăzut de emisii; promovarea facilităților și a serviciilor de partajare și de utilizare în comun a autovehiculelor; eliminarea treptată a tratamentului fiscal preferențial pentru vehiculele extrem de poluante; introducerea „bugete de mobilitate” pentru angajați, ca alternativă la mașinile de serviciu; aplicarea de politici de parcare care să reducă volumul traficului în zonele aglomerate; îmbunătățirea infrastructurii pentru a încuraja mersul cu bicicleta, pentru a extinde conexiunile multimodale și pentru a îmbunătăți siguranța deplasării cu bicicleta; înființarea de zone pietonale;
 55. cere să se facă o mai bună planificare și dezvoltare urbană la nivelurile de guvernare corespunzătoare pentru a adapta infrastructura la vehiculele electrice și vehiculele curate, cât mai curând posibil, de exemplu prin instalarea infrastructurii de încărcare, și să facă lucruri benefice pentru mediu și sănătate, cum ar fi reducerea efectului de insulă de căldură și intensificarea activității fizice, de exemplu prin creșterea infrastructurii ecologice și recuperarea zonelor industriale abandonate sau degradate; recunoaște faptul că aceste măsuri vor îmbunătăți calitatea aerului, vor combate bolile și mortalitatea prematură provocate de poluare și vor permite realizarea de progrese către mobilitatea cu emisii zero;
 56. invită Comisia și statele membre să asigure o concurență intermodală echitabilă și o trecere la moduri de transport durabile;
 57. invită Comisia să prezinte până cel târziu în 2019 un program global de acțiune pentru mediu al Uniunii pentru perioada de după 2020, astfel cum se prevede la articolul 192 alineatul (3) din TFUE; subliniază importanța transparenței și a responsabilității democratice în ceea ce privește monitorizarea politicii UE; prin urmare, subliniază că următorul PAM trebuie să includă jaloane de etapă măsurabile, bazate pe rezultate;
 58. invită Comisia să dedice un domeniu prioritar al următorului mandat legislativ dezvoltării durabile, protecției mediului și climei în general, precum și obiectivelor celui de-al 7-lea PAM și celui de-al 8-lea PAM;
- o
- o o
59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi Europene, Agenției Europene de Mediu și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ

Data adoptării	27.2.2018
Rezultatul votului final	+: 55 -: 1 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Lukas Mandl, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Membri supleanți prezenți la votul final	Nikos Androulakis, Ismail Ertug, Eleonora Evi, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Peter Jahr, Rupert Matthews, Ulrike Müller, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Bart Staes, Carlos Zorrinho
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Josu Juaristi Abaunz, Tomáš Zdechovský, Maria Gabriela Zoană

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

55	+
ALDE	Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Ulrike Müller, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Mark Demesmaecker, Julie Girling, Rupert Matthews, John Procter
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Stefan Eck, Luke Ming Flanagan, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Angélique Delahaye, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Peter Jahr, Giovanni La Via, Peter Liese, Lukas Mandl, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean, Tomáš Zdechovský
S&D	Nikos Androulakis, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Miriam Dalli, Seb Dance, Ismail Ertug, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Maria Gabriela Zoană, Damiano Zoffoli, Carlos Zorrinho
Verts/ALE	Margrete Auken, Martin Häusling, Michèle Rivasi, Bart Staes

1	-
EFDD	Julia Reid

3	0
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri